

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyitványban egy sor közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutanyos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HÍVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre . . . 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZEKESZTŐSÉG:

Beliczey-ut 4. szám
hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza

Hivatalos közlemények.

Hirdetmény.

A folyó évi 41730 számú földmivelésügyi ministeri rendelet értelmében az 1898. évi tenyészési évadban a köztenyészésre számtalgán tulajdont képező ménlovak megvizsgálása, az ezen czélból összehit küldöttség által Szarvason folyó évi november hó 29-én a község háza udvarán fog megejteni, mely alkalommal a ménnek vizsgálatáért 618/897. évi bgy. számú határozat értelmében egyenként 4 korona vizsgálati díj lesz lefizetendő.

Szarvas, 1897. november hó 15.

Az előjárók nevében.

DANCS
első jegyző.

21660 ikt. Békésvármegye alispánjától.
1897.

Pályázati hirdetmény.

A felosztott békésvármegyei 1848/49-iki honvédegyet örökálpitványának kezelése és

felhasználásáról 278/1891. bgy. sz. a. alkotott szabályrendelet értelmében az említett alapítványnak 130 frtot tevő kamata a vármegye folyó évi december havában megtartandó közgyűlésében egy vagyontalan, kifogástalan erkölcsű, első sorban békésvármegyei 1848/49 évi volt honvédek fog kiadni, felhivatnak azért mindazon volt 1848/49 évi honvédek, kik a fenti összegű kamatot elnyerni óhajtják hogy illetőségi, vagyontalansági és erkölcsi bizonyítványokkal, továbbá az 1848/49 évi önvédelmi harczban teljesített szolgálataikat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket hozzám folyó évi december hó 5-ik napjáig okvetlen betérjessék.

Gyulán, 1897. november 10-én.

DR. FÁBRI SÁNDOR,
alispán,

Iparosok küzdése.

Tespedés, haldoklás, pusztulás az egész soron. Ez a szomorú jellemzés, sajnos, nagyon is jogosult. Alig pislog itt-ott a küzdő sorokban a reménynek vékonyka sugara, mert tetézi a bajokat és szinte reménytelenné teszi a küzdelemet hogy a vergődő kisiparral szemben ott áll a nagy étvágyú gyáripar, mely egyre nyeli a vé-

dekezésre alig képes és legtöbbször magukkal is tehetetlen apró exisztenciákat.

Kisiparosaink védekeznek, ahogy tudnak; gyűlésezenek, a testületeikben és azokon kívül mozgalmakat indítanak és szövetkeznek is, amennyire lehetséges a szűk anyagi viszonyok között: de mind hiába, a sikerek, amiket eddig föl lehet mutatni, jelentéktelenek, a balsikerek pedig gyakoriak.

Hát nincs-e egyáltalában mentés? az a kérdés. És elég sajnálatos, hogy a mentésért mindössze abban tudjuk megjelölni, ha egyrészt a kisipar oly irányba tereli inkább a tevékenységét, ahová a nagyipar nem követheti és ez a menedék, igaz, hogy nem nagy arányú és tömeges menekülő befogadására való: a műipar, mely egy-egy cikkből csakis kevés példányt állíthat elő, illetőleg melynek készítményei az adott környezethez kell, hogy simuljanak; másrészt, ha a kisipar a minél kiterjedtebb szövetkezés útján maga is nagyiparrá válik azokban a szakmákban, ahol ez helyes és egészséges alapokon keresztülvihető.

Természetesen mind a két út nehezen járható. Kivált az első, mert tudvalevőleg a kisipar fajának nagy része olyan, hogy azt műiparrá fejleszteni a tárgy természeténél fogva nem lehet, vagy pedig olyan, hogy a szövetkezésbe való tömörülés csupán rengetek tökélyfektetésével vezethetne igazán célhoz, tudniillik a nagy-

TÁRCSA.

Visszanéz-e?

Az ablakredőnyön átszűrődő világosság állhatatos kitaratása addig lábatlankodott, hogy Szörényi aljegyző úr elvégre fölnyitotta a szemét. Félmámorában a fölédredés testvéréről szorongó sejtélem szegődött, hogy az éjjel bolondágba ártotta magát valaki, aki az aljegyző úr személyétől nagyon távol alig áll.

Hogyan is történt?

Este poharazgattak a „Fehér oroszán”-nál. A „Fehér oroszán” vörös bora kitünő és tiszta, a két ritka ércnyit illő módon viszonzózták: beboroztak kitünően és tisztára. Aztán elmentek a „villamos estélyre” örömmémpere annak, hogy az érdemes magistratus elvileg elhatározta a villamos közvilágítás ekként maga a határozat fényes tűzszlopul világítván be a messze jövőendő. Aztán mintha az estélyen a fentemlített személy azonosnak tetsző valaki a csodaszép Zágonyi-éval kaczerkódott volna, egész éjjel csapva körülötte a szelet, sőt mintha a tánc szédítő forgatában az ingerlően fedetlen hovállakra csókot is lehelt volna! Ha csakugyan így történt eddig, ez fontossá az által lesz, hogy mi fog történni ezután? Csak az a könnyen felfortyanó aranyos kis jószág, Nelli ne tudná meg! Ami elképzelhetetlen: Erzsike, Miczuka, meg a fel- és alhangú kiesinyítő végzetek bájos és bájtalan összes viselői a legserényebb postagalambok.

Nem is mert náluk se délután, se másnap mutatkozni. Másnap délután azonban elővette botját, kalapját, meg az összes bátorságát és kísértelt a szőlőhegyre. Ilyenkor ott időznek, a mama fíradatlanul

kötött vagy olvas, Nelli is leányosan tesz-vesz olyast, ami munka és semmittevés között közpén áll.

Maga a szőlőhegy olyan egyenes, mint akár a tenyerem, de hát mit bizonyít egy laikus tenyér a hivatalos akták emlegette „hölgy gazdával” szemben? Amaz csak egy tenyér, emez egy egész ember. Tehát az aljegyző úr fölindult a siktekvésű hegyre, nem épen a rendes dűlőn (fele utba eset volna a Zágonyiék gulibája); jó messzire elkerült. A mamát találta először, a kerü asztal mellett, aki láttára pamutot kötötűt az ölébe ejtett, sőt a pápaszeme is leesett a rendes helyéről; egyuttal egy tekintet vetett reá, mely alaposan ráczáfolt a hiedelemre, hogy a fényugár nyil egyenesen halad: görbén, nagyon görbén ngett reá. De fejesőválvá annál egyenesebben szállította meg:

— Te . . . te . . . ország korhelye!

— Ah a néni! Azért is jöttem, hogy lehordjon, ahogy megérdemlem! Hát megpróbáltam, hogy magam korholjam le önmagamot. De ez soh'se olyan tökéletes munka, mintha más teszi meg. (Nem mondta, csak utánna gondolta, hogy különösen az asszonyok, főleg pedig a néni.)

— Tudod öcsém! Érett vén eszemmel fiatalkori bolondságokért senkit se küldenék máglyára. De a lányok! Elovon képzeletük, féltékeny szivecskéjük elefántot lát a szunyogban.

Az aljegyző úr szórakozottan gyujtotta meg szivarját, vagy már huszadszor.

— Mit gondol néni, Nelli szóba áll-e velem?

— Bizonyosan szóba. De az a bizonytalan, hogy milyen lesz az a szó? Téged nem emleget s vig színt az idegességig. De ime itt jön! Itt hagylak beuneteket; okoskodjatok ki, ha tudtok a te bolondságaidból.

Jön Nelli, fedetlenül hagyott karjain eperrel tölt kosárával, ügyet sem vetve arra, hogy időnként egy-

egy szökevény eperszem kihullott. Valami szomorú nótát dúdolgatva (amint illik egy családott inádothoz) érte el az asztalt, melytől Szörényi dobogó szívvel húzódtott félre. Bosszúsán dobta kosarát az asztalra, a dúdolt nótát utolsó sora helyett azzal a kitöréssel fejezte be!

— Még se jön . . . a kiállhatatlan.

— De itt vagyok, hangzott a váratlan válasz.

Meglepetten fordult vissza, hogy fölbiggyesztott ajkakkal feleljen:

— Nem magát várom; Jánost az öreg kertész. De jó napot aljegyző úr! Láttam, mikor a szöllőn kívül jött, de persze azt hittem, hogy a fél uton megáll. Se körzöre, se mérő lánczra nem volt szükség, hogy kiszámíthassa, hol, kinél állott volna meg a fele útján?

— Eljöttem Nelli bevallani, mennyire égeti lelkemet a könnyelmű botlás.

Megakasztották a leány csodálkozó tekintete s érdeklődést és tudatlanságot színlelő szavai:

— Botlás? — Két könyökét asztalra támasztva, tenyerei között temette rózsás állát.

— Ah valami érdekes! Ugyan mesélje el nekem.

A leányosan ravasz tettetésre az aljegyző úr türelmének a fonala sodródni kezdett. Hát ő sorolja elő tulajdon bünlajstromát? Nyersen visszaszólt.

— Eh jól tudja — Aztán lehiggadva folytatá: Holnapután megyek — hiszen együtt beszélünk meg — az anyámhoz, áldását kérem frigyünk üdvösségéhez.

— No! Ez az üdvösség ugyan remek nyitánnyal indult meg — tört ki a leány, felejtvé tettetést, közömbösséget s egy hajszállal innét a határon, hogy sirással nyisson utat a megbántott szerelmes szív összeit érzésének.

— Meggondolja Nelli! Ha megkérdelhetetlenül elűz a boldogtalanságba, visszajönnöm önértetem sem

iparral való eredményes versenyzés céljához. Ilyen például a takácsipar, mely az abban dolgozó kézművesek minden szorgalma és törekvése mellett a legnehezebb helyzetben van.

De még azon kézműves iparágainknál is, melyeknek boldogulására tán kilátás volna, ott van a szörnyű akadály: iparos mestereink egy részének idegenkedése a szükségszerű védekezéstől. És ha megvan is teljesen a jóakarattól, a képzettség hiányzik és a lehetőség, hogy művészies irányban fejlessze a mesterségét az, kit egy dolognak csakis egyforma készítésére tanítottak, sőt a kísérletezéstől — mint hoimi okoskodástól — eltiltották.

És igen erős akadály a szövetezés nagyobb arányú sikereinek az, hogy gyakran meg volna a munkaerő, volna némi összehordott tőke is, de hiányzik a termelő szövetkezet vezetéséhez szükséges olyan kereskedői szellem, mely a világpiacon viszonyait is számolni tudjon és a szövetkezetet nemcsak a helyes termelésben, de az iparcikknek keresetté tételében is előtérbe állítsa.

Szükségszerűleg arra utalnak ezek a viszonyok, hogy a kisiparosokat segíteni kell, mert e számra és sulyra tekintélyes osztály sorsa mindenkinek megfontolását és jóakarattal megérdemli. De utalnak a megjelölt tapasztalások és érvek arra is, hogy iparosaink tiszte, helyzetük föltüntetésén túl már nem pusztán jajgatás és panaszok, hanem az is, hogy tanuljanak és tanulják meg az ipar mellett a kereskedő ösmereteit, a kereskedő gyakorlati tudományát is, mert e nélkül az óriási versenyben nem lehet boldogulni.

Nehéz dolog ez kétséglívil, mert az élet küzdelmei között új nyomokat kell vágni. És bizonyosabb kilátás is van arra, hogy majd inkább a fiatalok érnek célra, kiket már nemcsak kézfogásokra, hanem kereskedelmi ismeretek elsajátítására is szorít az élet és akiket erre megtanítanak a szakiskolák, melyeket nagy szeretettel és bizalommal keresnek föl túlnyomóan az iparosok gyermekei.

engedné meg. S mennem kellene, hogy közellet tudva, újra és újra ne nyíljon meg a saját seb, melyet szívenem saját könnyelműségem s enyészett letlen leánydacz ütöttek.

Kézét nyújtotta a leány felé a kiléklésre. Mintha a kicsiny kéz emelkedni kezdett volna, hogy megtalálja az övéhez az utat. De rögtön visszavonult, sőt el is rejtőzködött a kereső derék mögé.

A leányka areza kipirosodott, apró lábival hevesen dobantott a földre a haragtól égő arezzal elutasítólag lépett vissza.

— Hát a . . . eskő? Azt nem . . . nem bocsátom meg soha. És elfordult.

— Ugy hát találjon másnál zavartalanabb holddagságot s az enyémmel igazabb szerelmet — hangzottak a keserűség miatt fojtottan Szörényi szavai. Mégis nem indult rögtön; várt, remélt, de Nelli nem fordult feléje. Elment hát, hogy a mamának bejelentse nem hosszú életű vőlegénységének rövid, de nehéz szenvedések utáni kimuulását.

Midőn visszajött, Nellit már nem találta. Mellére horgasztott fővel, hátrattett kezekkel haladt előre és kifelé a csapáson. Végig vonult előtte a mult rövid boldogsága, ismerkedésük első percétől az édes pillanatig, amidőn nyílt vallomásuk is megmondta, amiről szemük ragyogása s a hang önkéntelen lágysága már azelőtt is mesélt s pedig épen itt, a bejártó árnyékos vén diófa mélyen lehajló, illatos levelű lombjai alatt. S ez a tündéralom, ez a boldogság immár visszahozhatlanul leszállni készült, mint a vihar által elsodort pillangó.

De hát midőn a kertecské határmegyőjét átlépi, csak megfordul, hogy utoljára még egy szomorú búcsú pillantást vessen a helyre, hová az édes emlékeknek, közben eső hegyen, völgyön, későbbi boldogságon vagy bánaton átható deleje vonzani fogja? S akkor meglátja a diófa tulsó oldala mellől feleje tekintő arezot, melyen szerelem, marasztalás és szegénykezés pirja, hogy bár igaza volt, legyőzött, mind nékie szólnak.

Ifj Szilágyi Gyula.

És ez mindenesetre jelent annyit, hogy segíteni kívánnak az iparosság súlyos helyzetén, legalább a jövőben.

Ujdonságok.

— **Békésvármegye hálafelelője a királyhoz.** Császári és apostoli királyi Felség! Legkegyelmesebb urunk! Békésvármegye törvényhatósági bizottsága lelkesedése fokozódott hálával fogadta Felséges Urunk és királyunk ama nagylelkű elhatározását, hogy történelmi multunk kiválóbb alakjainak emléket, akik a nemzeti élet különböző terén kitűntek, székes fővárosunk különböző helyein márványban örökített meg. A legmagasabb méltánylása ez annak a rajongó szeretetnek, melyel a magyar nemzet királyát környezi. Történelmi multunk szebb emlékei tárulnak szemünk elé, s e történelmi multunknak megfelelő fényes nemzeti jövő megvalósulását érezzük midőn látjuk, hogy a magyar nemzet legnagyobb erényét — a haza nagy fiai érdemeinek előismerését — a koronás fő a nemzet érzelmeivel egybeolvadva gyakorolja. Felséged uralkodói erénye és atyai jó indulata folytán feltárul előttünk a dicső és gyászos emlékünkből oly gazdag multunk képe s nemzeti fejlődésünk, önállóságunk és szabadságunk s az ennek alapját képező keresztyénység uttörőinek ott ragyogó fényes alakjait még ragyogóbbá, még fényesebbé teszi a koronáról reájuk sugárzó dicsőfény; s e nagy honfiak királyi nagylelkűségével emelkedő emléksobrainak mindegyike maradóan fogja hirdetni, hogy a király és a királyi ház iránt alattvalói hódolattal és törhetetlen hűséggel viseltetett nemzet nemcsak szeretetben, de érzelmeiben is egyesülve van s királyi szó és tett erősíti meg az elődeinek által is már követt meggyőződés helyességét, hogy hazánk felvirágzása és boldogsága a hazaszeretet, az uralkodóház iránti hűség és a szabadság elvein alapszik.

Hazafiai örömmel és lelkesedéssel borulunk le Felséged dicső trónjának zsámolyánál hazánk jövő nemzeti fejlődésére oly nagy kihatású elhatározása előtt — s midőn a haza minden egyes hű fiával együtt az Ég áldását könyörögjük Felségedre és királyi családjára, alattvalói hódolattal kérjük, hogy Felséged és az uralkodóház iránt mindig érzett törnetetlen ragaszkodásunk és lelkesült szeretetünk ez alkalommal való megnyilatkozását is kegyesen fogadni méltóztassék Békésvármegye közönsége nevében, Gyulán, 1897. szeptember 27. Alattvalói hódolattal: Dr. F á b r y S á n d o r, alispán.

— **Családi ünnep.** Dr. H a v i á r Gyula ügyvéd és neje született Z l i n s z k y Ilona tolyó hó 19-én ünnepelték meg családi és baráti körben házasságuk 10 éves évfordulóját. Ez alkalomból kifolyólag mi is szívünkkel gratulálunk a 10 éves házasságnak, s kívánjuk, hogy még soká élvezzék az életet adó boldogságot, családjuk és jó barátjaik öröme.

— **Gr. Csáky pályadíja a tanítók számára.** Csáky Albin gróf, volt vallás- és közoktatásügyi miniszter, 100 korona pályadíjat becsátott a Havas Gyula dr. kir. tanfelügyelő szerkesztésében közlelebről Kolozsvárról megindítandó „Magyar Pestalozzi” című gyakorlati nevelésügyi heti lap rendelkezésére. Az érdekes pályázat, a melyre művelt tanítóink figyelmét ezenel felhívjuk, a következő: „Meg kell ismeretni azon gyakorlati eszközöket és módokat, amelyek segítségével a kötelességérzet erényét fejleszthetjük.” A pályakérdés részleteire nézve szívesen szolgál felvilágosítással a „Magyar Pestalozzi” szerkesztősége Kolozsvárott, Hosszú utca 1. sz. Mi csupán azt közölhetjük, hogy a nemes gróf a bíráló bizottság elnökéül Kozma Ferencz kir. tanácsos, tanfelügyelőt, a m. tud. akadémia tagját; tagjain pedig Orbók Mór állami tanítóképző-

intézeti igazgatót, az ismert tankönyvíró; Solyom János községi polgári iskolai tanárt, a kolozsvármegyei ankerföldi tanítótestület elnökét; Murosin Jakób gör. keth. el. tanítót és Czukrasz Róza róm. kath. el. tanítót nevezte ki.

— **Dinamit robbanás** volt Nagyszénáson, hol Micskár Ferencz Brauner Jánosnak egy dinamit patronat adott át, hogy elszüsse. Az rá is ütött és a dinamit el is sült, szerencsére csak kezén sebesítve meg. A patronat Micskár mint munkás hozta el a salgó-tarjáni kőszénbányából.

— **Szent István napkor** tilos a vásár. A belügyminiszter, utalva arra, hogy a vasárnapi munkaszünetet a törvény Szent István napra is kiterjeszti, körrendeletben figyelmezteti az összes törvényhatóságokat, hogy Szent István napján országos és heti vásárokat tartani nem szabad.

— **Az alföldi szocializmus terjedése ellen.** Békésvármegye hatósága, hogy a szocializmust munkaadással ellensúlyozza, 300 szövőszéket készült felállítani, Lukács György főispán pedig kenderbevéltő és feldolgozó telepet szándékozik létesíteni.

— **Korteszvilág Gyulán.** Terényi Lajost alig hogy eltemették, már megindult a harez az ő örökére, a képviselőség után. A függetlenség párt B a r t h a Miklóst jelölte, ki a mult választásnál erős ellentele volt boldogult Terényinek. A szabadelvű párt részéről több nevet emlegetnek, de megállapodás még nem jött létre. A választás december 2-án lesz.

— **Nem függesztik fel az adófizetést.** Tudvalevően a vármegye felterjesztést intézett a pénzügyminiszterhez, hogy az adóbehajtást függesztesse fel. A pénzügyminiszter értesítette a vármegyét, hogy ezt a kérelmet nem teljesítheti, mert az adóbehajtás felfüggesztése nagyon fel szöktené az adóhátalékok s mert a szük termés nem olyan általános, hogy a felfüggesztés indokolt lenne. Méltányossági intézkedéseket azonban lehet tenni esetről-esetre, a fizetéseket ellenében pedig leírás hozható javaslatba. Egyben megemlítjük, hogy a pénzügyigazgató jelentése szerint október hóban az adófizetés 35000 forint volt kedvezőbb, mint a mult év októberében.

— **Szarvasi patronátus.** Kontur Béla dr. Békésvármegyei földbirtokos a szarvasi patronátus ügyében a nagyváradi Szentszékhez fordult kegyuri jogainak elismerése végett. A szentszék folyó évi február 18-án kelt végzésében elismerte, hogy Kontur dr. és testvéreinek birtokai patronátusi eredetűek, de mert néhai Bolza Antal gróf (Kontur Béla dr. anyjának mostohaatyja) a birtoknak haszonélvezője, még 1893-ban a kegyuri terheket megváltotta s kegyuri jogairól hallgatagon lemondott, Kontur Béla dr. kérelmével elutasította. Kontur Béla egy emlékiratot dolgozott ki, melyben Schlauch dr. váradi bíró püspököt arra kéri, hogy a rá nézve sérelmes határozatot semmisítse meg s új tárgyalást tűzzön ki a vitás patronátusi kérdésben. Emlékiratában Kontur dr. a szarvasi kegyuraság eredetét fejtegeti s a leszármazás és öröklés során előadja mindazon, külön törvényeken is alapuló igényét a kegyuri jogokra, melyek őt megokolt meggyőződése szerint megilletik. Erre az emlékiratra a szentszék újabb határozatot hozott, mely a napokban közöletett Kontur dral, s így hangzik: A szentszék míg egyrészt teljes elismeréssel veszi tudomásul Kontur Béla dr. kérvényezőnek abbeli kijelentését, hogy kétes kegyuri ügyekben csakis egyházi előjárók gyakorolhatnak bíraskodási jogokat; másrészt tekintettel arra, hogy a Szentszék folyó évi február 18-án tartott ülésében, midőn az említett 110. törv. sz. határozat kimondott, maga a bírónek megyéspüspök ur ő eminenciájára elnökölt, kénytelen kijelenteni, hogy az ügynek ismételt tárgyalásába nem bocsátjuk, miután semmiféle hatóság sem vizsgálhatja felül a saját határozatát. K. m. f. jegyezte és kiadta dr. Szemethy Géza, hites jegyző.

— **Vadászatok.** Az Vik vadászerület bérli Décsen f. hó 17-én körvadászatot rendeztek, melyen 14 vadász 104 tupsifllest ejtett el. Jövő szerdán pedig a Kontur féle kákai pusztán rendez a szarvasi vadász társulat körvadászatot. Találkozás reggeli 8 órakor a Kontur majorban.

C S A R N O K.

Magyar Könyvtár.

Szerkesztő: Radó Antal.

Kiadja: Lampel Róbert (Wodianer F. és Fia i.)

A magyar irodalom újabb alakulásában számos oly tényező működött közre, melyek nagyban kedvez-

H I R D E T É S E K.

Főszerkesztő :
Gajári Ödön

MAGYAR UJSÁG

Felelős szerkesztő :
Kende Zsigmond

politikai napilap.
Megelőzi a Budapesten megjelenő összes napilapokat.

A ma története

az ujság. Friss és pontos krónikása a nap eseményeinek. Felhasználásával a modern technika hatalmas vívmányainak hírt hoz és hírt ad haladéktalanul mindarról, ami fontos, érdekes és említésre méltó történik az egész világon. A villamos drót a gondolat gyorsaságával közli vele azt is, ami a földgömb tulsó felén történik, avatott kezek élvezetes formába öntik a hírt és a rotációs percek alatt ezer meg ezer példányban ontja a friss ujságot. A hírszolgálat mai általános, hatalmas lejttségénél is gyorsaság tekintetében az egész hazai sajtó élén áll a

„Magyar Ujság“

amely vidéken még ugyanazon a napon, a kora reggeli órákban értesíti a közönséget a legutóbbi huszonnégy óra eseményeiről. Teljes tizenkét órával előzi meg tehát a Budapesten reggel megjelenő összes napilapokat. A

„Magyar Ujság“

melynek főszerkesztője Gajári Ödön, felelős szerkesztője Kende Zsigmond, az egyetlen a vidéken már kora reggel megjelenő szabad-
elvű irányu nagy politikai napilap. Munkatársai a magyar publicis-
tikai a magyar szép irodalom és az ujságírói kar legjobb erői ;
saját levelezői vannak az ország minden városában és a
külföld valamennyi jelentékenyebb helyén, a kik haladék nélkül
értesítenek minden érdekes eseményről. Elve a gyorsaság, pontos-
ság és megbízhatóság. Mindent megír- a mi igaz, de semmit, a mi
valótlan. Elejétől végig érdekes, de a hazug szenzációt nem haj-
hássza. A hangja mindig komoly, tisztességes és mindig irodalmi
színvonalon álló. Kiterjeszti figyelmét a társas élet minden ágaza-
tára és az egyetlen magyar napilap melynek naponta
külön állandó kerékpár rovata van

Noha terjedelme a többi napilapokkal egyenlő sőt némelyi-
két felül is múlja, a

Magyar Ujság

a legolcsóbb budapesti napilap, mert előfizetési ára egy évre csak
12 frt. félévre 6 frt, negyedévre 3 frt, 1 hónapra 1 frt.

Egy szám ára vidéken is csak 4 kr.

A Magyar Ujság Karácsonyi Ajándéka egy irodalmi becsü-
gyönyörűen kiállított 3 ftyai bolti áru díszmü

(Benedek Elek : Magyar Népköltés Gyöngyei)

lesz, a melyet díjtalanul megkap mindenki, a ki a Magyar Ujság-
ra legalább egy negyedévre előfizet.

Mindezek az óriási előnyökön felül, a melyekhez fogható-
val egyetlen más ujság se szolgál olvasóinak, a

Magyar Ujság

még külön re. d. k. i. v. i. l. kedvezményt is nyújt előfizetőinek, a men-
nyiben

a hazai és világirodalom száz kiváló művét
majdnem teljesen ingyen, a bolti ár egy negyed részéért bocsátja
rendelkezésünkre.

Mutatványszám kívánatra ingyen.

Czím :

A Magyar Ujság kiadóhivatala

Budapest, Ferencziek-tere 3.

A Magyar Ujság egyes példányai minden ujságelárusítónál
kaphatók.

Tiszta

hamisítatlan minőségű Akác és tisztesfü méz
nagy és kis mértékben. Kilója 40 krajczárért
nállam kapható.

DELY JÓZSEF,
számartó

Szarvasi

uj bor literes üvegenként 30 krért kapha-
tó Beliczey út 5 szám alatt

Oláh Miklósnál.

SZIKES ANTAL könyvnyomdája

S Z A R V A S O N:

ELVALLAL MINDEN A K Ö N Y V N Y O M D A S Z A T K Ö R É B E V Á G Ó M U N K Á K A T, U G Y M I N T
D I S Z E S S Z Á M L Á K, J E G Y Z É K E K É S T U D Ó S Í T Ó L E V E L E K.

E L I E G Y Z É S I É S E S K E T É S I K Á R T Y Á K, I Z L S E S M E G H I V Ó K É S T Á N C Z R F N D E K S Z I N E S N Y O M Á S V A G Y A R A N Y O Z Á S S A L

É T L P O K, V Á R O S I K Ö Z S É G I H I V A T A L O S N Y O M T A T V A N Y O K

J E G Y Z K E K C Z I M - A S Z T A L I - é s N É V J E G Y E K G Y Á S Z L A P O K K I M U T A T Á S O K I D Ő S Z A K I I R A T O K s t b

A „Szarvasi Lapok“ kiadóhivatala, minden hazai hírlapra és regényre
előfizetést elfogad.